

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
למה נקרא אשורית												^	כב.
שעלה עמהם מאשור.												!	כב.
בתחלה בכתב זה ניתנה תורה לישראל, כיון שחטאו - נהפך להן לרועץ, כיון שחזרו בהן - החזירו להם, שנאמר (זכריה ט') שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך.	תניא, רבי:											■	כב.
למה נקרא שמה אשורית												^	כב.
שמאשרת בכתב.												!	כב.
כתב זה לא נשתנה כל עיקר, שנאמר (שמות כ"ז) ווי העמודים מה עמודים לא נשתנו - אף וויים לא נשתנו. ואומר (אסתר ח') ואל היהודים ככתבם וכלשונם, מה לשונם לא נשתנה - אף כתבם לא נשתנה. אלא מה אני מקיים את משנה התורה הזאת - לשתי תורות, אחת שיוצאה ונכנסת עמו ואחת שמונחת לו בבית גנזיו. אותה שיוצאה ונכנסת עמו - עושה אותה כמין קמיץ, ותולה בורועו, שנאמר (תהלים ט"ז) שויתי ה' לנגדי תמיד.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי אליעזר בן פרטא שאמר משום רבי אלעזר המודעי:											◆ ■ ◇	כב.
ואידך, האי שויתי מאי דריש ביה?												?	כב.
ההוא מיבעי ליה כדרב חנה בר ביזנא.	[אידך]											!	כב.
המתפלל צריך שיראה עצמו כאילו שכינו כנגדו, שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד.	דאמר רב חנה בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:											■ ! ◇	כב.
לרבי שמעון, דאמר כתב זה לא נשתנה מאי, לא כהלין כתבא למקרא?												?	כב.
בגימטריא איכתיב להון: ית ית אידך פוגחמט.	רב:											!	כב.
מאי פריש להו - (דניאל ה') מנא מנא תקל ופרסין												^	כב.
מנא - מנא אלהא מלכותך והשלמה. תקל - תקלתא במאזניא והשתכחת חסיר. פרס - פריסת מלכותך ויהיבת למדי פרס.												!	כב.
ממתוס נקפי אאלרן	שמואל:											!	כב.
אנם אנם לקת ניסרפו.	רבי יוחנן:											!	כב.
נמא נמא קתל פורסין.	רב אשי:											!	כב.
אין רוכבין על סוס, ואין יושבין על כסאו, ואין משתמשין בשרביטו, ואין רואין אותו כשהוא מסתפר, ולא כשהוא ערום, ולא כשהוא בבית המרחץ, שנאמר (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.												■	כב.
אבישג מותרת לשלמה ואסורה לאדניה. מותרת לשלמה - דמלך היה, ומלך משתמש בשרביטו של מלך. ואסורה לאדניה - דהויט הוא.	רב יעקב אמר רבי יוחנן:											■ ◇	כב.
אבישג מאי היא?												■	כב.
דכתיב (מלכים א' א') והמלך דוד זקן בא בימים וגו' ויאמרו לו עבדיו יבקשו וגו'												■ !	כב.
וכתיב (מלכים א' א') ויבקשו נערה יפה וגו'												■ !	כב.
וכתיב (מלכים א' א') והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתו												■ !	כב.
אמרה: נינסבן												o !	כב.
אמר לה: אסירת לי.												o !	כב.
אמרה ליה: חסריה לגנבא, נפשיה לשלמא נקיט.												o ! ◇	כב.
אמר להו: קראו לי לבת שבע.												o !	כב.
וכתיב (מלכים א' א') ותבא בת שבע אל המלך ההדרה.												■ !	כב.
באותה שעה קינחה בת שבע בשלש עשרה מפות.	רב יהודה אמר רב:											■ ! ◇	כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בא וראה כמה קשין גירושין, שהרי דוד המלך התירו לו לייחד, ולא התירו לו לגרש.	רב שמן בר אבא:											◇
כל המגרש את אשתו ראשונה - אפילו מזבח מוריד עליו דמעות, שנאמר (מלאכי ב'), וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח ה' בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם וכתוב (מלאכי ב') ואמרתם על מה על כי ה' העיד בינך וביני אשת נעורייך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת ברייתך. אין אשתו של אדם מתה אלא אם כן מבקשין ממנו ממון ואין לו, שנאמר (משלי כ"ב) ואם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתך.	רבי יוחנן ואיתימא רבי אלעזר:											◇
כל אדם שמתה אשתו ראשונה, כאילו חרב בית המקדש בימיו, שנאמר (יחזקאל כ"ד) בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה לא תספד ולא תבכה ולא תבוא דמעתך וכתוב (יחזקאל כ"ד) ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב וכתוב (יחזקאל כ"ד) הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם.	ואמר רבי יוחנן:											◇
כל אדם שמתה אשתו בימיו - עולם חשך בעדו, שנאמר (איוב י"ח) אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך.	רבי אלכסנדר:											◇
פסיעותיו מתקצרות, שנאמר (איוב י"ח) יצרו צעדי אונו.	רבי יוסי בר חנינא:											◇
עצתו נופלת, שנאמר (איוב י"ח) ותשליכהו עצתו.	רבי אבהו:											◇
קשה לזווגם כקריעת ים סוף, שנאמר (תהלים ס"ח) אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
איני?												◇
ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני?	והאמר רב יהודה אמר רב:											◇
לא קשיא הא - בזווג ראשון, הא - בזווג שני.												◇
לכל יש תמורה, חוץ מאשת נעורים, שנאמר (ישעיהו נ"ד) ואשת נעורים כי תמאס.	רבי שמואל בר נחמן:											◇
אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה, שנאמר (משלי ה') יהי מקורך ברוך ושמה מאשת נעורייך	מתני לה רב יהודה לרב יצחק בריה:											◇
אמר לו: כגון מאן?	[רב יצחק]											◇
אמר לו: כגון אמך.	[רב יהודה]											◇
איני?												◇
(קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים והרמים	והא מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה:											◇
ואמר לו: כגון מאן?	[רב יצחק]											◇
ואמר לו: כגון אמך.	[רב יהודה]											◇
מיתקף תקיפא, עיבורי מעברא במלה.												◇
אשה גולם היא, ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי, שנאמר (ישעיהו נ"ד) כי בועליך עושיך ה' צבאות שמו.	רב שמואל בר אוניא משמיה דרב:											◇
אין איש מת אלא לאשתו, ואין אשה מתה אלא לבעלה.	תנא:											◇
אין איש מת אלא לאשתו - שנאמר (רות א') וימת אלימלך איש נעמי												◇
ואין אשה מתה אלא לבעלה - שנאמר (בראשית מ"ח) ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל.												◇
אין רואין אותו כל.												◇
מלך מסתפר בכל יום, כהן גדול מערב שבת לערב שבת, כהן הדיוט אחד לשלשים יום.	תנו רבנן:											◇
מלך מסתפר בכל יום, שנאמר (ישעיהו ל"ג) מלך ביפיו תחזינה עיניך.												◇
כהן גדול מערב שבת, אמר רב שמואל בר נחמן אמר רבי יוחנן: הואיל ומשמרות מתחדשות.												◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כהן הדיוט אחד לשלשים יום - דכתיב (יחזקאל מ"ד) וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם ויליף פרע פרע מנזיר, כתיב הכא, פרע לא ישלחו, וכתיב התם (במדבר ו') גדל פרע שער ראשו, מה להלן שלשים - אף כאן שלשים												⚡	◇
סתם נזירות שלשים יום.	ותנן נמי:											■	◇
והתם מנא לן?												⚡	
דאמר קרא, קדש יהיה - בגימטריא תלתין הוו.	רב מתנה:											!	◇
אימא לא לירבו כלל?	רב פפא אביי:											⚡	
אי כתיב לא ישלחו פרע - כדקאמרת, השתא דכתיב ופרע - פרע ליהוי, שלוחי לא ישלחו.	אמר ליה: [אביי]											!	◇
אי הכי, האידנא נמי												⚡	◇
דומיא דין. מה יין - בזמן ביאה הוא דאסור, שלא בזמן ביאה - שרי, אף פרועי ראש - בזמן ביאה - אסור שלא בזמן ביאה - שרי.												!	◇
ויין שלא בזמן ביאה שרי?												⚡	
אומר אני: כהנים אסורין לשתות יין לעולם, אבל מה אעשה שתקנתן קלקלתן.	רבי:											⚡	◇
כמאן שתי כהני חמרא האידנא - כרבי.	ואמר אביי:											⚡	◇
מכלל דרבנן אסר?												⚡	◇
התם היינו טעמא: מהרה יבנה בית המקדש, ובעינן כהן הראוי לעבודה - וליכא.												!	◇
הכא נמי, בעינא כהן הראוי לעבודה, וליכא												⚡	
הכא - אפשר דמספר ועייל.												!	◇
התם נמי, אפשר דניים פורתא ועייל												⚡	
דרך מיל ושינה כל שהוא מפיגין את היין	דאמר רב אחא:											⚡	◇
לא שנו אלא ששתה כדי רביעית, אבל יותר מכדי רביעית - כל שכן דדרך טורדתו ושינה משכרתו.	ולאו איתמר עלה: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											!	◇
שתויי יין דמחלי עבודה - גזרו בהו רבנן, פרועי ראש דלא מחלי עבודה - לא גזרו בהו רבנן.	רב אשי:											!	◇
ולאו שבמיתה: פרועי ראש, ושתויי יין.	מיתבי:											⚡	
בשלמא שתויי יין - דכתיב (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך ולא תמתו. אלא פרועי ראש מנא לן?												⚡	◇
דאיתקש שתויי יין לפרועי ראש, כתיב וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו וכתב בתרייה ויין לא ישתו וגו' מה שתויי יין במיתה - אף פרועי ראש - במיתה.												⚡	◇
ומינה, מה שתויי יין דמחלי עבודה - אף פרועי ראש דמחלי עבודה												⚡	◇
קשיא.												■	◇
האי, עד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה?	רבינא לרב אשי:											⚡	◇
וליסעמיך, הא דאמר רב חסדא:												!	
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, עד שבא יחזקאל ולימדנו (יחזקאל מ"ד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לשרתני	[רב חסדא]											!	◇
עד דלא בא יחזקאל מאן אמרה?												⚡	◇
אלא: גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												!	◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכא נמי: גמרא גמירי לה. ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												!	כב:	
מאי כסום יכסמו את ראשיהם?												^	◊	כב:
כמין תספורת לוליינית.	תנא:											!	◊	כב:
מאי תספורת לוליינית?												^	◊	כב:
תספורתא יחידאה.	רב יהודה אמר שמואל:											!	◊	כב:
היכי דמי?												^	◊	כב:
ראשו של זה בצד עיקרו של זה.	רב אשי:											!	◊	כב:
איזהו תספורת של כהן גדול?	שאלו את רבי:											^	◊	כב:
צאו וראו מתספורת של בן אלעשה.	אמר להן: [רבי]											!	◊	כב:
לא על חנם פיזר בן אלעשה את מעותיו, אלא כדי להראות בו תספורת של כהן גדול.	תניא, רבי:											■	◊	כב:
הדרן עלך כהן גדול.													◊	